

LBRIS

We know
books

Marius Ghidel

Exerciții de admirație

Întrebări și răspunsuri

Editura Dharana

București

2022

ȘI PULBERE ȚĂRÂNA...

Și pulbere, țărâna de tine s-a alege,
Căci asta e a lumii neștrămutată lege,
Nimicul te aduce, nimicul te reia,
Nimic din tine-n urmă nu va mai rămânea.

Ce stai pierdut pe gânduri, tu, om cu minte mare
Și de un ceas mai bine moi pana-n calamare,
Sub fruntea încrețită și ochi cugetător
Cu ce-ți muncești tu creierii, sărmane muritor?

Alcătuirea vieții, a sufletului fire,
Patetic preocupă mareața ta gândire,
Dar numai s-afli calea acestor cercetări
Îți trebuie răspunsuri la sute de-ntrebări.

Pe masa ta nainte-ți stau pagine întinse
Ce fiecare anume de mâna ta fu scrise,
Idei fără de număr ce-n minte le-ai cernut
Și care pe hârtie apoi le-ai așternut.

Ți-ai petrecut viața în muncă nesfârșită
Și-a ta speranță zilnic în suflet fu hrănită
Că ascuțindu-ți mintea în vecinicul mister
Ea va pătrunde-odată, ea va pătrunde-n cer.

Ce-ai tresărit? Misterul aflatu-l-ai tu oare?
- Ba s-a vărsat cerneala cuprinsă-n calamare
Și pe-ale tale pagini o noapte s-a întins,
Nimic nu-ți mai rămâne din câte-ai fost tu scris.

Căci pulbere, țărâna de tine s-a alege,
Aceasta e a lumii nestrămutată lege,
Nimicu-n ea te duce, nimicul te reia
Din vecinica ei taină nimic nu vei afla.

Veronica Micle

Orice om întreg la cap este cel mai fericit când Domnul îi destramă Egoul și îl calcă în picioare dându-i drame, pierderi și dureri maxime pentru a-l jigni și umili! Care om nu ar dori cu bucurie și nu ar fi fericit ca orgoliul său să fie distrus ca să i se salveze viața lui și a copiilor săi? Există cineva în lumea aceasta care să vrea să ceară sau să se roage ca Egoul lui să nu fie chinuit prin necazuri și suferințe? Este absurd, toată lumea vrea să trăiască, și nimeni nu se roagă ca Egoul lui să nu fie distrus. Toată lumea vrea asta, să sufere egoul lor cât mai tare și să aibă pierderi, și de aceea nu există cineva pe acest pământ care să-i ceară lui Dumnezeu să nu-i dea necazuri și dureri pentru Egoul său, ca să moară mai repede. Nu există așa ceva. Sau există? :) Cea mai mare fericire posibilă pe pământ este atunci când egoul nostru suferă maxim!

„Celui ce te lovește peste un obraz, întoarce-i-l și pe celălalt! Pe cel ce-ți ia haina, nu-l împiedica să-ți ia și tunica! Oricui îți cere, dă-i, iar de la cel ce-ți ia din bunurile tale, nu le mai cere înapoi!”

INTRAREA ÎN PARADIS

Omul cât trăiește învață, zice o vorbă tot a omului. Omul este trup, minte, suflet și toate acestea sunt energie. Energia vitală este cea care - așa cum îi spune și numele - ne ține în viață cât timp este și ea de o anumită calitate, intensitate, frecvență. Și ce te faci când te simți lipsit de energie, când viața ta este un talmeș-balmeș, când relațiile din realitate sunt cu susu-n jos și când nu mai știi încotro... ei bine, aș spune că a sosit momentul să îl citești pe scriitorul Marius Ghidel și să parcurgi - cu un marker bine intenționat - cele trei volume de „Întrebări și răspunsuri”, iar ca rezultatele să fie la cele mai înalte cote, din tot sufletul îți recomand să pui în practică și

astfel nu doar verifici cât de perfect funcționează mecanismele Divine, dar ai și toate șansele să îți schimbi complet Realitatea în cel mai bun sens cu putință.

Marius Ghidel, un suflet care a fost ales de Divin să ne împărtășească efectiv cum funcționează mecanismele sfinte pentru ca noi toți să fim contribuție într-un mod cât mai perfect pliat pe Legile Divine, îți va dezvălui în aceste trei volume cele mai fine detalii de manifestare a Egoului - acel întuneric pe care fiecare dintre noi îl are în propria structură, dar care se poate diminua și chiar dizolva complet o dată ce este înțeles și de îndată ce ne aliniem total la Divin prin înțelegerea și integrarea celor mai importante energii ce aduc eliberarea din încătușarea Egoului: Acceptarea, Restrângerea și Dăruirea. Fiecare gând are atașată o emoție și fiecare emoție declanșează un comportament, ca apoi să creăm efectiv realitatea proprie. Egoul nu poate exista de sine stătător, el este doar un duh întunecat care se hrănește cu suferință, cu cât mai multă suferință, iar o dată oprită alimentarea cu durere, va încerca să te înșele, folosindu-se de energiile care îl hrănesc, precum furia, ura, invidia, gelozia, critica, reproșul, rușinea, vina, necredința, mânia și acuzația, adică, efectiv, o dată ce emiți gânduri de judecată, vei declanșa mecanisme divine de restrângere a egoului. Toate provocările din realitatea ta le-ai creat tu atunci când ai produs gânduri și ai manifestat comportamente pe frecvențe joase, asemenea celor mai sus menționate.

Scriitorul nu doar că definește în sute de exemple manifestările viclene ale Egoului, dar aduce în fața sufletelor noastre și cheile care vor deschide cu brio ușa Iubirii, Paradisul Regăsit, atât de frumos ilustrat în cărțile aceluiași autor - de data aceasta în rolul de traducător și interpret al minunatei înțelepciuni a lui Rumi. Aceste chei sunt prezentate în zeci de situații de viață concrete, nu doar pentru a vedea multitudinea de fațete ale Iubirii, ci pentru a înțelege cât de puternic

este Egoul și cât de ușor cădem în capcana lui, mai ales în relații.

Oamenii au câteva provocări majore în realitatea lor: relația de cuplu, relația cu copiii, relațiile cu toți cei apropiați, raportarea la aspectele materiale ale vieții (corp, bunuri, job, s.a.m.d.), iar cea mai mare frică ce declanșează suferința este frica de pierdere, care are în spate cel mai mare atașament: atașamentul de materie.

Scriitorul Marius Ghidel nu este doar un scriitor, este efectiv un Ghid (chiar și numele ne-o spune!) care ne îndrumă în cele mai fine și profunde detalii care ne pot duce efectiv cât mai aproape de Dumnezeu. Ne redă cu fermitate modul cum s-a ajuns la efeminarea bărbatului și masculinizarea femeii și cu aceeași fermitate și claritate ne explică ce reprezintă de fapt la nivel planetar această cădere a femeii din feminitate și din Iubire, și cum femeia, cu energia ei dublă, târăște în groapa pieirii bărbații prin ne iubirea, critica, reproșul și acuzația ei.

Am pus în practică timp de patru ani tot ceea ce autorul Marius Ghidel ne-a transmis prin cărțile lui și am concluzionat că fără înțelegerea în profunzime a sufletului și a Iubirii, oamenii nu sunt doar oi rătăcite, ci oi care vor fi pe marginea prăpastiei și nu puține vor fi cele care vor și cădea în ea. Putem alege să urmăm Calea Dragostei Divine, făcând totul spre a ne perfecționa manifestarea în fel și chip a acestei extraordinare Energii, căci desăvârșirea în Iubire este scopul primordial al omului pe Pământ, dar desigur că putem alege și să urmăm Calea Egoului, a atașamentelor, deci și a formelor cele mai puternice de suferință, dar ambele căi sunt perfecte exact așa cum sunt, fiind părți integrante din Divin. Desigur, alegerea ne aparține, iar la capătul firului vieții să nu ne așteptăm la Intrarea în Paradis, căci Iubirea nu este decât despre lăsarea de sine, restrângere, acceptare, dăruire, ascu-

tare, bunătate, blândete, susținere și contribuție în primul rând în mod necondiționat.

Vă invit să parcurgeți aceste minunate cărți amintindu-vă din start să renunțați la etichetări, comparații, așteptări, judecăți, catalogări, pentru a vă putea raporta la ceea ce citiți dincolo de Ego și cât mai aproape de Dumnezeu, căci însuși sufletul nostru este doar Iubire, „nu caută ale sale, nu se trufeste, ci doar iubește!” Vă doresc să vă fie lectura o mai profundă desăvârșire în Dragostea egală pentru toate, iar pe cei ce parcurg aceste minunate rânduri îi felicit, căci Egoul lor mult se va chirci și puțin se va mai fâli! Să fim Iubire în manifestare și Dumnezeu mereu își va întoarce fața către noi, căci El este Iubire Pur Divină, Izvorul și Bucuria Vieții și a lui A Fi! Mă înclin în tăcere acum și îmi încep propria incursiune în lectură alături de voi! SPUNE CE SIMȚI!

Georgeta Light

TOATE NE ÎNDREAPTĂ NUMAI SPRE IUBIRE, IN-DIFERENT CUM SUNT ELE. Toate nemulțumirile, supărările, acuzațiile, învinuirile, condamnările, judecățile, reproșurile, atacul și lupta, critica, reacția, neîncrederea, nesupunerea, neacceptarea sunt ego, orgoliu, mintea care tot socoate, cântărește și împarte în bine și rău, sunt ne iubire de Dumnezeu și necredință, sunt interesul tău mai presus de toate, sunt diabolizare! Dar nu ești tu acela și nu ai nicio treabă cu ele. Tu ești iubirea lui! Iisus nu a avut nimic, doar iubire. Tot ceea ce oprește judecata este adevărul! Privește la toate cu ochii lui Iisus! Nu împărți niciodată în bine și rău, al meu/al tău, frumos/urât, păcat/nepăcat, nu ataca persoana și nu lua lucrurile personal că nu există așa ceva. Și niciodată nu căuta mai mult binele tău, pentru că vei suferi. De peste tot vine numai Domnul spre tine! Nu există ceva care să nu fie El. Ține-te la distanță de lume pentru că îți ia din viață, căci este secundară. Și ceea ce este secundar ia energie de la ce este primordial.

Este foarte simplu și la îndemână! Ca să ajungi să-L simți pe Dumnezeu, nu este nevoie de niciun efort. Este suficient să te lași pe tine mereu. Dar când crezi că trebuie să faci ceva ca să-L atingi, atunci El se va îndepărta de tine și nu Îl vei simți, și te va cuprinde supărarea și te vei mâhni. Când te superi sau te mâhni, nu ești în divin.

Undeva în Biblie Hristos spune „fără de Mine nu puteți face nimic”. Cum să înțeleg asta? Oare toate deciziile pe care le luăm în viață, fie bune sau „greșite”, toate sunt după planul lui Dumnezeu și noi doar avem impresia că luăm noi deciziile de a face una sau alta? Vă rog să-mi răspundeți!- EXACT! De exemplu, dacă un om fumează, bea sau se droghează, poate fi acesta planul lui Dumnezeu pentru acel om? Explicați și asta vă rog! Sau asta este voia omului și nu mai intră în planul lui Dumnezeu?

Da, sunt lecțiile lui, în modul acesta el ajunge la iubire, înțelegere, îngăduință. Sau cei din jurul lui învață să iubească indiferent cum este omul. Totul este divin, nu există niciun comentariu. Neplăcerea și ceea ce egoul consideră că este rău este tot divinul care vine spre noi pe paliere joase de vibrație ca să ne corecteze. Păcatul este că noi zicem că ceva din lumea perfectă a lui Dumnezeu este greșit, când asta nu se poate pentru că Domnul le face pe toate perfecte.

TOTUL LUCREAZĂ PENTRU IUBIRE. Totul este corect așa cum vine de la divin, în fiecare clipă. În fața ta Îl ai numai pe Domnul, nu ai oameni, ci este numai El cu infinite măști. În modul acesta lucrează la tine corector, prin oamenii Lui, trimișii Lui. Dumnezeu este ceea ce nu îți place și nu ai vrea să ți se întâmple. Neplăcerea care vine spre tine este chiar divinul, nu Îl poți respinge. El apare ca să-ți distrugă egoul, este zmeul zmeilor care vrea să-ți salveze viața. Tot ce spune mintea este neadevărat. Iubirea acceptă totul fără împotrivire. Oamenii se luptă să nu fie Iubire orice ar fi pe pământ. Este singura lor luptă. Dar când nu se mai împotrivesc la ce le vine din față, cad în divin, care îi așteaptă la spate. Lor de Iubire le este frică, frica lor este să nu ajungă să fie Dragoste mai presus de fire. Ei fug de Iubire și de Dumnezeu toată viața lor. Oamenii caută continuu un bine mai mare pentru ei, dar nu binele lor trebuie să-l caute, ci binele celorlalți, pentru că ei sunt ființa comună, interesul tuturor. Tocmai lucrurile de care ești nemulțumit și le respingi chiar acelea sunt vindecarea ta. Ți se întâmplă întotdeauna exact ceea ce ai nevoie, la timpul potrivit. Dar când accepți totul fără să te opui se șterg programele autodestructive. Numai egoul se simte rănit. Sufletul este cel mai fericit când eul mărginit suferă drame personale și se plânge de toate. Lucrurile nu trebuie să meargă bine, asta este calea divină! Dumnezeu este ceea ce nu îți place și nu vrei, greul. Dacă le respingi pierzi energie,

numai când le accepți te încarci cu viață. Ce înseamnă să-L alegi pe Domnul în toate? Să nu faci ceea ce îți place și să faci numai ceea ce nu îți place. Când te întristezi sau ceva te supără, nu este adevărat ce spui. Necazurile care vin sunt salvarea sufletului nostru. „De la Mine sunt toate acestea” spune Domnul inimilor noastre. Pe cine sa te superi că nu ai pe cine. Când egoul are drame personale și suferă, sufletul se eliberează. Iar dacă suferă pierderi și necazuri, neîmpliniri, când trupul este restrâns, este cea mai mare fericire pentru suflet. Trauma este chiar vindecarea. Noi punem o etichetă negativă pe ce este de fapt salvarea sufletelor noastre. Adevărata vindecare este acceptarea neplăcerii ca fiind înălțarea duhului nostru. Nu este cineva de vină, ci noi avem ego și nu iubim destul, și de aceea vine necazul ca să ne scadă. Cine se plânge? Întotdeauna numai egoul. Dar el este diavolul. Sufletul nu vrea nimic pentru sine și nu are ce să piardă sau să apere. Tot ce zici că nu este bine este cel mai mare bine. Când te aperi, aperi un diavol. Dumnezeu este neplăcerea care îți scade egoul. Drama veneticului semeț este cea mai mare fericire pentru suflet.

Când înțelegem că nu este nimic rău în lume, nu mai este nevoie să vină nimic neplăcut care să ne scadă. Aceasta este fericirea. Doar asta este de înțeles: că răul este eliberarea sufletului, este chiar vindecarea, și vine pentru că am numit că este rea purificarea care vine prin neplăceri. Întâi spunem că ceva este rău și apoi se întâmplă ce am programat. Nu că ele erau rele, înainte de a gândi noi că ceva nu e bine. Ci invers, ele ajung să nu fie bune tocmai pentru că noi zicem că ceva este rău. Când ne supărăm am ieșit din Iubire. Neplăcerea sau răul pe care le respingem este chiar El cu mască. Domnul mereu ia roluri, este scenariul Lui, noi nu avem ce căuta pe scenă. Cel care te deranjează, te salvează. Ce nu îți place, îți curăță viața. Îți distruge egoul, dar te înalță. Dumnezeu este ceea ce nu îți place și nu vrei.

SĂ NU ÎȚI FIE BINE, ESTE CEL MAI BINE. Dacă ce ți se întâmplă este perfect așa cum este, ce să mai faci altceva decât să accepți? Ce zici că este rău este un dar de sus de neprețuit. Neplăcerea este divinul care ne salvează viața. Cum ne vindecăm? Schimbăm etichetele și, la tot ce zicem că este rău, spunem că este cel mai mare bine: ne destramă egoul, dar așa ne eliberăm de el. Nu te împotrivi la nimic, că te împotrivești lui Dumnezeu și vei suferi. Aceasta este definiția suferinței: împotrivire la divin, la voia Lui. Este totul pe dos decât credem noi. Când spui că ceva nu este bine, este cel mai bine.

Ce nu vrei și este greu, aia să faci. Să nu îți faci voia. Este vorba de reacția din față la voia noastră. Toate etichetele negative pe care le pui nu sunt adevărate și îți vor aduce suferință. Noi legăm oamenii prin acuzațiile noastre și apoi ei fac ceea ce noi am spus că ei sunt. Execută previziunile noastre. Nu că ei erau înainte așa, ci noi îi obligăm să se comporte așa cum am zis că ei sunt. Deci noi suntem călăii și ei victimele. Întotdeauna este invers decât crede egoul nostru. Când aruncăm vina în afară din start greșim, pentru că Îl acuzăm pe Dumnezeu din fața noastră și asta nu este posibil. Exteriorul este sub comandă divină continuu și nu se poate spune nimic despre nimic. Nu există comentariu despre cum sunt oamenii. Ei sunt întotdeauna cum suntem noi. Nu avem cum spune ceva despre ei că L-am acuza pe Creatorul universului că de ce a luat forma unui bețiv sau mincinos ori a unui trădător, și asta nu există. Nu se poate spune nimic despre exterior, că de ce Domnul acționează prin oameni cum vrea El. Oamenii iau doar roluri și se sacrifică pentru noi ca să ne scoată din iadul orgoliului nostru. Exteriorul este la poruncă de sus. Nu face nimeni nimic de capul lui. Numai în familie există întâietatea bărbatului, care acționează numai la hotărâre divină. Împărțirea în bine și rău este păcatul. Faptul că Îl împărțim pe

Dumnezeu în bucăți este păcatul. Când împărțim ne vom vedea diferiți și pornește lupta.

Dacă nu este păcat, cum explicați aceste versete? Isaia 53:5-11. Dar, El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți. Noi ră-tăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor. Când a fost chinuit și asuprit, n-a deschis gura de-loc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura. El a fost luat prin apăsare și judecată, dar cine din cei de pe vremea Lui a cre-zut că El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu?

Groapa Lui a fost pusă între cei răi și mormântul Lui la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvârșise nicio nelegiuire și nu se găsisse niciun vicleșug în gura Lui. Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui. „Va vedea rodul muncii sufletului Lui și Se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.”

Dacă vom împărți în bine și rău, păcat și nepăcat, nu vom mai putea iubi oamenii, pentru că pe unii îi vom vedea în regulă și pe alții nu. Adică pe noi ne ridicăm și pe ceilalți îi coborâm. Atunci ne facem Dumnezeul nostru și cădem. Când împărțim, nu suntem fericiți, ci ne cuprinde o amărăciune, o mâhnire. Apoi ne credem aleși și speciali. Furia, mânia și ura sunt dovada faptului că nu este adevărat ce spunem.

Dar dacă vedem că totul este divin așa cum este, pentru că imediat în spatele formei, la 15 secunde în fundal, este nu-mai El, spațiu infinit de fericire și tot ce face El este perfect